
Gabriel Wikström (Indlæg)

Herr president! Det känns väldigt bra att vara här, även om det blev i sista minuten. Jag ersätter nämligen min isländske kollega Kristjan Thor Juliusson, som på grund av en läkarstrejk i Island tvingas vara kvar där.

Jag ska fatta mig kort. Jag skulle vilja börja med att ge en kort redogörelse för bakgrunden till Könbergrapporten. Som många av er säkert vet är det ett beslut av statsministrarna i juni 2012 om att prioritera det nordiska samarbetet på hälsoområdet som ligger bakom detta. Statsministrarna bad de nordiska hälsoministrarna att utarbeta konkreta förslag avseende det nordiska samarbetet på hälsoområdet som ska gälla under de närmaste fem till tio åren. Det ska alltså vara på lite längre sikt.

Ministerrådet gav tillsammans med generalsekreterare Dagfinn Høybråten i samarbete med det svenska ordförandeskapet den tidigare svenska ministern Bo Könberg uppdraget att utarbeta denna rapport på området. Förebilden för och inspirationen till rapporten är den i nordiska sammanhang smått legendariska rapport som Thorvald Stoltenberg har utarbetat när det gäller säkerhets- och utrikespolitiken. Rapporten är också en del av ministerrådets treåriga stora program Hållbar nordisk välfärd, som det som sagt kommer att lämnas en skriftlig rapport om till Nordiska rådet.

Bo Könberg överlämnade sin rapport till det isländska ordförandeskapet i juni 2014 i Reykjavik. Totalt innehåller rapporten 14 förslag. Direkt efter överlämnandet fattade vi hälsoministrar beslut om att arbeta vidare med tre av dessa 14 förslag. Det handlade om att etablera ett nätverk om sällsynta diagnoser, om ett stärkt nordiskt samarbete på psykiatriområdet och om ett nytt nordiskt tjänstemannautbyte. Bo Könberg kom också till ministermötet

den 16 oktober i Köpenhamn och presenterade rapporten i dess helhet. Jag tror att jag talar för samtliga där närvarande när jag säger att det var en väldigt bra presentation, och rapporten blev väl mottagen av alla oss som var där.

Det blev en bra efterföljande diskussion efter det att rapporten hade presenterats. Vi beslutade att vi skulle arbeta vidare med ytterligare två förslag. Det gällde i första hand stärkt samarbete om högspecialiserad behandling och stärkt samarbete om hälsoberedskapen i Norden. Just den sista punkten kändes särskilt angelägen och aktuell, inte bara då utan fortsatt nu, eftersom den har beröringar med det pågående utbrottet av ebola i Västafrika. Man kan också nämna att vi antog en resolution som handlade just om att be generalsekreteraren att undersöka möjligheterna till en samordnad nordisk insats för att bromsa smittorisken, om att ge tillgång till resurser och behandling samt om en nordisk samordning i förbindelse med säker medicinsk evakuering.

Vi beslutade vid mötet att fortsätta diskussionen om förslaget om antibiotikaresistens med berörda ministerkolleger. Vi fattade alltså inget beslut om detta, men vi beslutade om att fortsätta diskussionen.

Jag tror att det är viktigt att se Könbergs rapport som en inspiration till de kommande årens nordiska samarbete inom hälsoområdet. Precis som när det gäller Stoltenberg rapporten är det viktigt att rapporten hålls levande i diskussionen, inte bara i dag utan också framöver. Det är bra förslag som har kommit fram, och det finns mycket som vi skulle kunna arbeta vidare med.

Tack för uppmärksamheten! Jag ser fram emot frågor och diskussion.

Informasjon

Tale nummer

393

Type

Indlæg

Person

[Gabriel Wikström](#)

Speaker role

Sveriges folkhälso-, sjukvårds- och idrottsminister

Dato

30.10.14 15:05

